

รายงานวิจัย

ผลทางเคมีเชิงฟิสิกส์ของแป้งผสม ระหว่างแป้งมันสำปะหลังและแป้งสาคู ต่อคุณภาพของข้าวเกรียบ

Effect of Physico-Chemical Properties of Starch Mixtures (Cassava and Sago)
on Cracker Quality

เทวี ทองแคง และ มุทิตา มีนุ่น

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ จาก กองทุนวิจัยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงชลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปังบประมาณ 2548 ชื่อเรื่องวิจัย: ผลทางเคมีเชิงฟิสิกส์ของแป้งผสมระหว่างแป้งมันสำปะหลังกับแป้งสาคูต่อ คุณภาพของข้าวเกรียบ

ผู้วิจัย: เทวี ทองแดง และมุทิตา มีนุ่น

บทคัดย่อ

จากการศึกษาสมบัติทางเคมีเชิงฟิสิกส์ได้แก่ ปริมาณอะมิโลส ลักษณะรูปร่างและ ขนาคของเม็ดแป้ง รูปแบบโครงสร้างผลึกและลักษณะมอสตีสครอสของแป้ง กำลังการพองตัว การ เปลี่ยนแปลงความหนึดของแป้งเปียก และอุณหภูมิของการเกิดเจลาติไนเซชันของแป้งคิบจากแป้ง มันสำปะหลัง แป้งสาคู และแป้งผสมระหว่างแป้งมันสำปะหลังและแป้งสาคูที่มีปริมาณของแป้ง สาคูร้อยละ 6, 12, 18 และ 24 พบว่าสมบัติทางเคมีเชิงฟิสิกส์ของแป้งผสมเป็นสมบัติที่จำเพาะของ แป้งทั้งสองชนิคที่แสดงออกร่วมกัน และมีผลให้สมบัติดังกล่าวต่างไปจากแป้งเดี่ยว ซึ่งสมบัติแป้ง ผสมมีลักษณะใกล้เคียงกับแป้งมันสำปะหลังมากกว่าแป้งสาคู ทั้งนี้เป็นเพราะแป้งผสมมีสัคส่วน ของแป้งมันสำปะหลังมากกว่าแป้งสาคู แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับแป้งมันสำปะหลังน้อยลง เมื่อ ปริมาณแป้งสาคูเพิ่มขึ้น

ผลการศึกษาสมบัติของข้าวเกรียบแป้งจากแป้งมันสำปะหลังและข้าวเกรียบแป้ง ผสมระหว่างแป้งมันสำปะหลังและแป้งสาคู (ตามสัคส่วนแป้งผสมข้างค้น) ภายหลังการนึ้งค้วยใช น้ำที่อุณหภูมิ 100°ช ระยะเวลานาน 25-120 นาที และอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 55-60°ช เป็นเวลานาน 3-4 ชั่วโมง พบว่าปริมาณแป้งสาคูและระยะเวลาการนึ่งมีผลต่อระดับการเกิดเจลาติในเชชัน ความสามารถในการดูดชับน้ำและการละลายน้ำของข้าวเกรียบแป้งผสมที่ยังไม่ผ่านการทอด (p≤0.05) โดยเมื่อปริมาณแป้งสาคูเพิ่มขึ้นมีผลให้ระดับการเกิดเจลาติในเชชัน ความสามารถในการดูดชับน้ำและการละลายน้ำของข้าวเกรียบแป้งผสมที่ยังไม่ผ่านการทอดมีค่า เพิ่มขึ้น โดยระดับการเกิดเจลาติในเชชันของข้าวเกรียบที่ยังไม่ผ่านการทอดที่ระยะเวลานึ่งนาน 60 นาที มีแตกต่างกับข้าวเกรียบที่ระยะเวลานึ่งนาน 45 นาที (p≤0.05) แต่เมื่อระยะเวลานึ่งนาน มากกว่า 75 นาที ให้ผลไม่แตกต่างกัน (p>0.05) อย่างไรก็ตามพบว่าข้าวเกรียบแป้งผสมที่ยังไม่ผ่านการทอดในทุกชุดการทดลองเกิดเจลาติในเชชัน ได้บางส่วน โดยปรากฏลักษณะมอลดีสครอส ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ระนาบแสงโพลาไรซ์ และปรากฏพีตอยู่ในช่วงอุณหภูมิ 41.00-60.96° ช จาก การตรวจวิเคราะห์ด้วยเครื่องดิฟเฟอเรนเซียล สแกนนิ่ง แคลอรีมิเตอร์ (DSC)

ผลการวิเคราะห์สมบัติของข้าวเกรียบหลังการทอด (ข้าวเกรียบภาชหลังการนึ้งด้วย ไอน้ำที่อุณหภูมิ 100°ช เป็นระยะเวลานาน 25-120 นาที และอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 55-60°ช เป็น เวลานาน 3-4 ชั่วโมง และทอดในน้ำมันที่อุณหภูมิ 190-200°ช เป็นระยะเวลา 25 วินาที) ได้แก่ อัตราการพองตัว ลักษณะและจำนวนโพรงอากาสต่อพื้นที่ปรากฏ และค่าแรงกดของเนื้อสัมผัส พบว่าปริมาณแป้งสาดูและระยะเวลานึ่งมีผลต่อสมบัติของข้าวเกรียบแป้งผสมหลังการทอดแตกต่าง กัน (p≤0.05) กล่าวคือเมื่อปริมาณแป้งสาดูเพิ่มขึ้น อัตราการพองตัวของข้าวเกรียบแป้งผสมลดลง จำนวนโพรงอากาสเพิ่มขึ้น และค่าแรงกดของเนื้อสัมผัสข้าวเกรียบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งผล การศึกษาพบว่าสมบัติหลังการทอดของข้าวเกรียบแป้งผสมที่ระยะเวลานึ่งนาน 60 นาที มีค่า แตกต่างกับข้าวเกรียบที่ระยะเวลานึ่งนาน 45 นาที (p≤0.05) แต่เมื่อระยะเวลานึ่งนานกว่า 75 นาที ขึ้นไป ให้ผลไม่แตกต่างกัน (p>0.05) โดยข้าวเกรียบที่ผลิตจากแป้งมันสำปะหลังเพียงอย่างเดียว ที่ ระยะเวลานึ่งนาน 60 นาที มีอัตราการพองตัวสูงสุด (เท่ากับร้อยละ 187.15) ขณะที่ข้าวเกรียบแป้ง ผสมที่มีปริมาณแป้งสาดูร้อยละ 24 ที่ผ่านการนึ่งด้วยไอน้ำที่อุณหภูมิ 100°ช เป็นเวลานาน 60 นาที มีอัตราการพองตัวค่ำที่สุด (เท่ากับร้อยละ 182.04) โดยอัตราการพองตัวของข้าวเกรียบหลังทอดมี ความสัมพันธ์กับระดับการเกิดเจลาดิในเชชันของข้าวเกรียบที่ยังไม่ผ่านการทอด

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของข้าวเกรียบหลังการทอคจากแป้งมัน สำปะหลังและข้าวเกรียบแป้งผสมที่ปริมาณแป้งสาคูร้อยละ 24 โดยเก็บรักษาในบรรจุภัณฑ์ 2 ชนิด ได้แก่ ถุงโพลิโพรพิลีนและถุงอะลูมิเนียมลามิเนต เป็นระยะเวลานาน 5 สัปดาห์ พบว่าชนิดของ บรรจุภัณฑ์และระยะเวลาในการเก็บรักษามีผลต่อปริมาณความชื้น ค่าแรงกดของเนื้อสัมผัส และ ปริมาณ TBARS (Thiobarbituric acid-reaction substances) (p≤0.05) โดยข้าวเกรียบที่บรรจุในถุงโพลิโพรพิลีนมีค่าดังกล่าวสูงกว่าข้าวเกรียบที่บรรจุในถุงอะลูมิเนียมลามิเนต ตลอดระยะเวลาการ เก็บรักษานาน 5 สัปดาห์ ส่วนปริมาณแป้งสาคูในแป้งผสมไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพ ข้าวเกรียบตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา (p>0.05)

คำสำคัญ: สมบัติทางเคมีเชิงฟิสิกส์ เจลาติในเซชั่น แป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู ข้าวเกรียบ

Research title: Effect of Physico-chemical Properties of Cassava and Sago Starch Mixtures

on Cracker Quality

Authors:

Taewee Tongdang and Mutita Meenun

ABSTRACT

Physicochemical properties of cassava starch, sago starch and the starch mixtures, which contain 6, 12, 18 and 24% of sago starch, were studied. The physicochemical properties such as amylose content, starch morphology and size distributions, crystalline pattern and maltese cross characteristic, swelling power, pasting characteristics and gelatinization temperature of mixed starches were determined. The results showed that mixed starches performed in combinating characteristics of both starches and their properties altered from individual starch. Their characteristics were closed to cassava starch rather than sago starch because of its higher properties, but further shifted when sago starch content is increased.

The properties of crackers from cassava starch and the starch mixtures with different levels of sago starch added (as mentioned above), which were steamed at 100° C for 25-120 min, followed by drying at 55-60°C for 3-4 h, were investigated. The results showed that the proportion of sago starch content and the steaming time affected the degree of gelatinization, water absorption index (WAI) and water soluble index (WSI) significantly. Increasing in sago starch content resulted in decreasing of degree of gelatinization, WAI and WSI. However, those properties increased as increasing the steaming time. The degree of gelatinization of raw crackers which were steamed at 100° C for 60 min differed from one which the treatments of steamed at 100° C for 45 min ($p \le 0.05$), but there were no significantly different from steaming time between 75-120 min (p > 0.05). However, it was found that the raw crackers in all treatments were partially gelatinized. They were revealed by maltese cross under polarized light microscope and the DSC thermogram which showed peak at temperature ranges of $41.00-60.96^{\circ}$ C.

The properties of fried crackers (Raw crackers were prepared by steaming at 100° C for 25-120 min, followed by drying at 55-60°C for 3-4 h and frying at 190-200°C for 25 seconds such as expansion ratio, amount of air cell per unit area and compression force were also

determined. The results showed that the proportion of sago starch content and steaming time significantly affected those properties of fried crackers ($p \le 0.05$). As increasing in sago starch content in starch mixtures, the expansion ratio decreased, while the amount of air cell per area unit and compression force increased. The results showed that fried crackers which were steamed at 100° C for 60 min differed from those steamed at 100° C for 45 min in all sago starch proportions ($p \le 0.05$), but there were no significantly different steaming time between 75-120 min (p > 0.05). The cassava starch crackers, which were steamed at 100° C for 60 min had the highest expansion ratio (187.15%), while fried crackers (24% Sago starch content) had the lowest expansion ratio (182.04%). The results also showed that the expansion ratio of fried crackers related to the degree of gelatinization of raw crackers.

Changes on the qualities of fried crackers from starch mixtures (24% Sago starch content) and cassava starch during storage in polypropylene (PP) and aluminum laminate (AL) bags for 5 weeks was investigated. It was found that packaging and storage time affected moisture content, compression force and Thiobarbituric acid-reaction substances (TBARS) significantly ($p \le 0.05$). The quality changes of fried crackers stored in PP were higher than those in AL bags during 5 weeks of storage. However, the proportion of sago starch content was no significantly effect on cracker quality (p > 0.05) during this storage time.